

statsborgere, men at de optjener ret til folkepension på samme måde som andre danske statsborgere, dvs. på baggrund af den faktiske bopælstid her i landet mellem det fyldte 15. og det fyldte 67. år. Ret til fuld folkepension er betinget af mindst 40 års fast bopæl her i landet.

Udover eks-Jugoslavien er der indgået to-sidede aftaler om social sikring med følgende lande: Tyrkiet, Pakistan, Marokko, Schweiz, Canada, Chile, Israel og New Zealand. For tidligere statsborgere fra disse lande, der nu er danske statsborgere er optjeningsreglerne i pensionsloven heller ikke fraveget.

Jeg kan supplerende oplyse, at i konventionen mellem Danmark og eks-Jugoslavien (republikkerne Kroatien, Slovenien og Makedonien, har statssuccederet i konventionen) og i konventionen mellem Danmark og Tyrkiet findes særlige regler for optjening af ret til førtidspension for så vidt angår jugoslaviske og tyrkiske statsborgere med bopæl i Danmark.

For denne persongruppe gælder, at forsikringsperioder tilbagelagt efter jugoslavisk eller tyrkisk lovgivning skal medregnes ved beregningen af dansk førtidspension. Disse forsikringsperioder – efter de pågældende landes lovgivning – skal kunne dokumenteres, for at de kan indgå ved optjening af ret til førtidspension.

I forbindelse med den igangværende revision og modernisering af de pågældende konventioner, er det fra dansk side en betingelse, at den særlige optjeningsregel for førtidspension udgår af konventionerne.

Ingen af de øvrige to-sidede aftaler Danmark har indgået, indeholder lignende regler.

Spm. nr. S 634

Til miljø- og energiministeren (17/6 98) af:
Frank Dahlgaard (KF):

»Hvilke konkrete årsager kan anføres for at opretholde de danske CO₂-målsætninger trods bristede forudsætninger?«

Begrundelse

I miljø- og energiministerens redegørelse dateret den 2. april 1998 til Folketingets Energipolitiske Udvalg står: »Udgangspunktet for genfor-

handling af EU's byrdefordeling vil være en 25 procents reduktion i perioden år 2008-12. Samtidig vfastholder regeringen den nationale CO₂-målsætning om en 20 procents reduktion i 2005 samt perspektiverne for en halvering af det danske CO₂-udslip frem mod år 2030«.

I forbindelse med EU's oplæg til Kyoto-mødet gav Danmark tilsagn om at reducere CO₂-udledningen i år 2010 med 25 procent sammenlignet med år 1990. De 25 procent må vel opfattes som en interpolation mellem reduktioner på 20 procent i år 2005 og en halvering inden år 2030.

Da USA og Japan ved Kyoto-forhandlingerne ikke ville acceptere EU's forslag om at reducere CO₂-udledningerne med 15 procent i år 2010, forpligtede EU sig blot til en 8 procents reduktion i perioden år 2008-2012.

Energi 21 indeholder følgende forbehold: »En betingelse for at regeringen beslutter sig for at forfølge en halvering af CO₂-udledningen før år 2030, er, at den internationale indsats i såvel teknologisk udvikling, som indretning af markedsvilkår og virkemidler understøtter den danske indsats«.

Denne forudsætning er bristet. Som beskrevet ovenfor om EU's holdning og resultatet af Kyoto-mødet er den i Energi 21 erklærede betingelse for at tilstræbe en halvering før år 2030 ikke opfyldt. Hvordan forholder det erklærede mål – en 25 procents reduktion i år 2010 – sig til det ovenfor nævnte forbehold om den internationale indsats.

Svar (29/6 98)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Den nationale målsætning om 20 procents reduktion af CO₂-udledningen i år 2005 har med bred politisk opbakning igangsat en langsigtet omstilling af dansk energiforbrug og -forsyning i en bæredygtig retning. Målsætningen har også international betydning ved at vise vilje og evne til at imødegå et globalt miljøproblem.

Kyoto-aftalen er den første internationale aftale, hvor de industrialiserede lande forpligter sig til juridisk bindende reduktion af udledningen af drivhusgasser. Danmark har som led i byrdefordelingen af EU's samlede reduktion på 8% givet et tilsagn om at reducere udledningen af drivhusgasser med 21% i perioden 2008 til 2012. I de kommende år skal parterne ratificere